

[Poulsgaard]

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at det er muligt, udenrigsministeren ikke har brug for støttepædagoger, så længe venstre støttes af socialdemokratiet, men det kunne jo godt ske, at udenrigsministeren, den dag han skulle ud at forklare vælgerne, hvorfor de ikke lige så godt kan stemme direkte på socialdemokratiet som gå omvejen at stemme på venstre, i høj grad kunne få brug for støttepædagoger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Fra min grønne ungdom har jeg haft den dybeste respekt for friheden, som jeg også dengang mente at finde i et bestemt parti, som byggede på sand frihed og folkelighed, ikke på denne frisindets holdningsløshed, som man nu i dag postulerer som frihed, men den sande frihed, der bygger på den fuldkomne respekt for menneskelivet og medmenneskets livsholdning. Derfor føler jeg mig skuffet i dag, ikke over debatten som sådan – den blev vel indholdsmæssigt, hvad man kunne tænke sig den måtte blive – men over statsministeren. Vel har jeg aldrig kunnet forstå fremskridtspartiet og den selvoptagede, den egoisme, de søger at fremme i befolkningen, men vil man frihed – sand frihed – må man respektere modstanderens ret til at have en modrettet holdning. Den må man argumentere imod og – om man kan – blotlægge i al dens nøgenhed, men at kalde en partimodstanderleder for en gal person, som statsministeren gjorde det indirekte, er at springe over, hvor gærdet er lavest, for at undgå frihedens udfordring, for at undgå argumenterne og dermed respekten for den frihed, som er demokratiets forudsætning. Jeg må gentage: uden forståelse for ret meget af den fremskridtsideologi, som er fremført heroppefra, vil jeg stadig væk vove at påstå, at skal vi værne demokratiet og friheden, må vi respektere modstanderen, uanset hvem det er, om det er fremskridtspartiet, om det er socialdemokratiet eller andre partier. Jeg ønsker den respekt, og jeg prøver selv at udvise den respekt for de mennesker, som har en modrettet holdning, for ellers går demokratiets simpelt hen til grunde.

Jeg beklager dybt, at vor statsminister uden grund med sin udtalelse her har udvist en klar despekt for friheden og dermed for demokratiets forudsætninger.

Udenrigsministeren (Christoffersen):

Der er jo flere, der har forsøgt at glæde hr. Ninn-Hansen. Jeg ved ikke, om det er lykkedes, men jeg håber i hvert fald, at det, jeg nu siger, kan glæde hr. Ninn-Hansen. Hr. Ninn-Hansen burde glæde sig over, at der i hvert fald i regeringen sidder en udenrigsminister, som ikke mener, at der er et behov for mere socialisme i vesten og naturligvis heller ikke her i landet. Baggrunden for, at venstre deltager i regeringssamarbejdet, er faktisk, at vi vil øve en politisk indflydelse, og det er også det, der er baggrunden for, at jeg fremsatte nogle bemærkninger om min skuffelse over i hvert fald det, der har stået for mig som en væsentlig del af det konservative folkepartis bidrag til den senere tids politiske debat. Jeg synes, det har været for kritikfyldt og for lidet konstruktivt, men jeg har da noteret mig den udtalelse, man har fremsat, og som hr. Ninn-Hansen også henleder opmærksomheden på i dag. Jeg vil derfor gerne endnu en gang gentage, at jeg lægger vægt på, at en række partier på en konstruktiv måde forsøger at støtte og underbygge det arbejde, som de to regeringspartier ønsker at udføre i regeringen.

Jeg undskylder, hvis hr. Poulsgaard følte, at mine bemærkninger om støttepædagoger og behov for psykologer var møntet direkte på ham; de var naturligvis ikke tænkt på den måde.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg synes, det er meget afslørende, at regeringspartierne, socialdemokratiet og venstre, i anden omgang vælger den ophøjede tavshed i denne debat. Disse to partier ønsker ikke at gå ind i en reel debat om de langsigtede mål for samfundsudviklingen, og det forstår jeg i og for sig godt, men jeg beklager det alligevel.

Jeg stillede hr. Kjeld Olesen et meget klart spørgsmål, som jeg gerne vil gentage: vil socialdemokratiet arbejde for en fuldstændig afskaffelse af det kapitalistiske system? Det skulle være til at svare på, så jeg ser – måske lidt naivt – frem til hr. Kjeld Olesens indlæg i tredje omgang. Jeg stillede også en række spørgsmål til statsministeren; dem har jeg heller ikke fået svar på.